

مایوگارمت - وانس®

متوپرولول سوکسینات پیوسته رهش

- مایوگارمت-وانس® ۲۳/۷۵: هر قرص حاوی ۲۳/۷۵ میلی‌گرم متوپرولول سوکسینات است.
- مایوگارمت-وانس® ۴۷/۵: هر قرص حاوی ۴۷/۵ میلی‌گرم متوپرولول سوکسینات است.
- مایوگارمت-وانس® ۹۵: هر قرص حاوی ۹۵ میلی‌گرم متوپرولول سوکسینات است.
- مایوگارمت-وانس® ۱۹۰: هر قرص حاوی ۱۹۰ میلی‌گرم متوپرولول سوکسینات است.

مشخصات دارو:

هر جعبه حاوی ۱۰۰ عدد قرص به همراه برگه راهنمای بیمار است.

موارد مصرف:

متوپرولول به دسته‌ای از داروها تعلق دارد که بتابلاکر اختصاصی محسوب شده و بر روی قلب اثر می‌گذراند. این دارو از طریق اثرگذاری بر روی سیگنال‌های عصبی قلب موجب کاهش فشار خون و افزایش قدرت پمپاژ قلب در بیماران قلبی-عروقی می‌گردد.

• درمان فشار خون بالا

• درمان آرتزین صدری

• درمان نارسایه‌های قلبی پایدار علامت‌دار (کلاس II و III NYHA) ناشی از نرسیدن اکسیژن کافی، فشارخون بالا و اختلال عملکرد قلب

راهنمای عمومی:

• این دارو برای بیماری فعلی شما تجویز شده است. لذا از مصرف آن در موارد مشابه یا توصیه آن به دیگران جداً خودداری نمایید.

• دارو را طبق دستور پزشک مصرف نمایید.

موارد منع مصرف:

- حساسیت به متوپرولول، سایر بتابلاکرها و یا هر یک از اجزاء تشکیل دهنده فرمولاسیون
- برادری کاردی (کاهش ضربان قلب) شدید
- نارسایه قلبی غیر قابل بازگشت
- بلوک قلبی درجه دو و سه
- سندروم سینوس بیمار بدون پیس میکسر
- شوک ناشی از اختلال در عملکرد قلب (شوگ کاردیوژنیک)
- بیماران مبتلا برونکو اسپاستیک

مصرف در بارداری و شیردهی:

- مصرف این دارو در دوران بارداری توصیه نمی‌شود مگر با صلاحیت پزشک متخصص که منافع آن برای بیمار بیش از ضررهای احتمالی به جنین باشد.
- به دلیل احتمال ترشح و حضور متوپرولول سوکسینات در شیر مادر استفاده از آن در مادران شیرده نیازمند دقت فراوان است.

هشدارها و احتیاط‌ها:

• بیماری ایسکمی قلبی: در صورت نیاز به قطع مصرف مایوگارمت-وانس® به خصوص در بیماران مبتلا به ایسکمی قلبی دوز دارو باید در طی ۱ الی ۲ هفته به تدریج کاهش یافته و در این مدت بیمار باید کاملاً تحت نظر باشد. در صورت وخیم تر شدن آرتزین یا ایسکمی قلبی مصرف مایوگارمت-وانس® را دوباره آغاز کرده و برای رسیدن به حالت پایدار، بیمار باید مرتب تحت کنترل باشد. هرگز بدون مشورت پزشک داروی خود را قطع نکنید.

• نارسایه قلبی: در صورت وخیم تر شدن نارسایه قلبی در نتیجه افزایش دوز مایوگارمت-وانس® با صلاحیت پزشک دوز را کاهش داده یا مصرف آن را موقتاً قطع نمایید.

• بیماران مبتلا به برونکو اسپاستیک: این بیماران در صورت عدم تحمل و پاسخ دهی به سایر داروهای ضد فشارخون می‌توانند با صلاحیت پزشک از کمترین دوز مایوگارمت-وانس® استفاده کنند. در این حالت حتماً برونکودیلاتورها را به طور همزمان مصرف نمایید.

• بیماری فنوکروموسیتوما (تومور درمان ناپذیر غده آدرنال): در بیماران که دارای زمینه بیماری فنوکروموسیتوما می‌باشند، در صورت صلاحیت پزشک درمان باید ابتدا با آلفابلاکرها آغاز شده و در ادامه در صورت نیاز به تجویز متوپرولول سوکسینات، مایوگارمت-وانس® باید همراه با آلفا بلاکرها تجویز شود.

• عمل جراحی بزرگ: در صورت انجام هر گونه عمل جراحی غیر قلبی از مصرف دوز بالای مایوگارمت-وانس® خودداری کنید، زیرا ممکن است باعث ایجاد برادری کاردی، افت فشار خون، سکنه مغزی و مرگ شود.

• دیابت و هایپوگلیسمی: مصرف مایوگارمت-وانس® در بیماران دیابتی ممکن است علایم افزایش ضربان قلب ناشی از افت قند خون را بپوشاند ولی تاثیر چشمگیری بر روی سایر علایم مانند تعریق و سرگیجه نخواهد داشت.

• بیماران مبتلا به مشکلات کبدی: در این بیماران مایوگارمت-وانس® باید با دوز پایین تری نسبت به دوز متداول تجویز شود و سپس همراه با کنترل شرایط بیمار دوز دارو به تدریج افزایش یابد.

• مصرف این دارو در بیماران مبتلا به پرکاری تیروئید ممکن است علایم و نشانه‌های پرکاری تیروئید مثل تاکی کاردی را بپوشاند. در صورت تشخیص پرکاری تیروئید بیماری باید به خوبی کنترل شود زیرا قطع به یکباره دارو باعث تاکی کاردی شدید و طوفان تیروئیدی می‌گردد.

• در افرادی که سابقه شوک آنافلاکتیک دارند مایوگارمت-وانس® با احتیاط تجویز گردد.

• در بیماران مبتلا به بیماری عروق محیطی، مایوگارمت-وانس® با احتیاط تجویز گردد زیرا می‌تواند باعث بروز و یا تشدید علایم نارسایه شریانی گردد.

● در صورت مصرف داروهای مهارکننده کانال کلسیمی مانند وراپامیل و دیلتیازم، مایوکارم-وانس® با احتیاط تجویز گردد.

مصرف در کودکان و سالمندان:

● ایمنی و اثر بخشی این دارو در افراد کمتر از ۶ سال تأیید نشده است.
● مطالعات انجام شده، هیچ گونه مشکل خاص وابسته به سن که مصرف متوپرولول سوکسینات در افراد سالخورده را محدود نماید، نشان نداده است. اگرچه در افراد سالخورده بالای ۶۵ سال به دلیل احتمال بروز مشکلات وابسته به سن از جمله اختلال عملکرد کلیه، کبد و قلب، توصیه می گردد درمان با دوزهای پایین آغاز شده و سپس در صورت نیاز به تدریج افزایش یابد.

تداخلات دارویی:

● داروهای تخلیه کننده کاتکول آمین ها (مانند رزپرین، مهارکننده مونوآمین اکسیداز [MAO]) ممکن است موجب افزایش عملکرد بتابلاکرها شده و در نتیجه افت فشار خون و یا برادی کاردی ایجاد کند.
● داروهای مهارکننده CYP2D6 (مانند کینیدین، فلوکستین، پاروکستین و پروپافنون) موجب افزایش غلظت متوپرولول سوکسینات و کاهش خاصیت انتخاب پذیری آن توسط قلب می گردد.
● گلیکوزیدهای قلبی، دیلتیازم، کلونیدین و وراپامیل هدایت دهلیزی-بطنی را کاهش داده و موجب کاهش ضربان قلب می شوند، در نتیجه مصرف این داروها در کنار بتابلاکرها موجب افزایش ریسک برادی کاردی می گردد.
● در صورت استفاده از سایر داروها حتماً پزشک خود را مطلع سازید.

مقدار و نحوه ی صحیح مصرف:

مایوکارم-وانس® به صورت یکبار در روز تجویز می شود. مقدار مصرف هر دارو را پزشک تعیین می نماید. اما مقدار مصرف معمول دارو به شرح ذیل می باشد:

● درمان فشار خون بالا:

بین ۱۸-۶۱ سال:

شروع درمان به صورت ۰/۴۸ میلی گرم/کیلوگرم یکبار در روز (حداکثر دوز روزانه: ۴۷/۵ میلی گرم) است. میزان دوز تجویزی باید بر اساس میزان فشار خون بیمار تنظیم گردد. در ادامه درمان بعد از تنظیم دارو، دوز تجویزی ۱/۹ میلی گرم/کیلوگرم (حداکثر دوز روزانه: ۱۹۰ میلی گرم) می باشد.

بالای ۱۸ سال:

میزان مصرفی به صورت ۲۳/۷۵ تا ۹۵ میلی گرم یکبار در روز بوده و دوز دارو در فواصل هفتگی (یا طولانی تر) می تواند افزایش یابد تا فشارخون تا حد ایده آلی کاهش یابد (حداکثر دوز روزانه: ۳۸۰ میلی گرم).

● درمان نارسایی قلبی:

- در بیماران مبتلا به نارسایی قلبی، دوز تجویزی مایوکارم-وانس® باید بر اساس ویژگی های هر بیمار تجویز گردد و به تدریج میزان آن افزایش یابد.

- دوز ابتدایی توصیه شده برای بیمارانی با نارسایی قلبی کلاس

NYHA II و NYHA III به ترتیب ۲۳/۷۵ و ۱۱/۸۸ میلی گرم یکبار در روز می باشد. سپس هر دو هفته یکبار دوز دارو می تواند با نظر پزشک دو برابر شود (حداکثر دوز روزانه: ۱۹۰ میلی گرم).

● درمان آنژین صدری:

شروع درمان با دوز ۹۵ میلی گرم یکبار در روز بوده و دوز دارو به تدریج در فواصل هفتگی افزایش داده می شود تا بیمار با خوبی کنترل شود (حداکثر دوز روزانه: ۳۸۰ میلی گرم). در صورت نیاز به قطع دارو، دوز دارو به تدریج طی ۱ الی ۲ هفته باید کاهش پیدا کند.

● بیمارانی که داروی سریع رهش متوپرولول تائترات را مصرف می کنند می توانند در صورت صلاحدید پزشک معادل دوز مصرفی روزانه خود، داروی متوپرولول سوکسینات پیوسته رهش مصرف کنند.

● در صورتی که مصرف یک نوبت از داروی خود را فراموش کرده اید، نوبت فراموش شده را رها کرده و دوز بعدی را در زمان معمول مصرف نمایید. از دو برابر کردن مقدار دارو خودداری نمایید.

● در صورت مصرف متوپرولول بیش از میزان توصیه شده و بروز علائمی مانند کاهش ضربان قلب، افت فشارخون، شوک کاردیوژنیک پزشک خود را مطلع سازید.

● قرص را به طور کامل بلعیده و از جویدن یا خرد کردن آن خودداری نمایید.

عوارض جانبی دارو:

هر دارو به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز برخی عوارض ناخواسته نیز گردد، اگرچه همه این عوارض در یک فرد مشاهده نمی شود ولی در صورت بروز و تداوم هر یک از آنها با پزشک یا داروساز خود مشورت نمایید:

از متداول ترین عوارض جانبی متوپرولول سوکسینات می توان به موارد ذیل اشاره کرد:

● خستگی، سرگیجه، افسردگی، تنگی نفس، برادی کاردی، افت فشارخون، اسهال، خارش و آلرژی پوستی.

شرایط نگهداری دارو:

● دارو را دور از دید و دسترس کودکان نگهداری نمایید.
● دارو را دور از نور، رطوبت و در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتی گراد نگهداری نمایید.
● از مصرف داروهای تاریخ مصرف گذشته خودداری نمایید.

دارنده پروانه ساخت: شرکت کوشان فارمد

آدرس: تهران، بلوار آفریقا، خیابان پدیدار، پلاک ۱۵، طبقه اول

تلفن: ۸۸۱۹۷۱۴۲

فکس: ۸۸۱۹۷۱۵۳

وب سایت: www.koushanpharmed.com

تاریخ ویرایش: دی ۹۹